

Tysk økonom: ECB's politik har bygget en boble over Tyskland

7. sept., 2017 – Gunther Schnabl, en økonomiprofessor ved Leipzig Universitet, har givet et langt interview til *Deutsche Wirtschafts Nachrichten (DWN)*, hvor han siger, at den politik, som føres af den Europæiske Centralbank, svækker Tyskland, så Tyskland til slut ikke vil kunne hjælpe andre lande i Europa. Tyskerne er stadig relativt rige, siger han, fordi ECB har bygget en finansboble, og tyske indtægter opretholdes af boblen. Men, når aktieboblen og ejendomsboblen brister, bliver det hårdt.

»Europæisk velfærd er baseret på en høj industriproduktivitet. Efter Anden Verdenskrig var den stejle stigning i produktivitet grundlaget for de stigende lønninger og udvidelsen af de sociale systemer. Fagforeninger tog sig af at honorere produktionsstigninger med korresponderende lønstigninger for alle. Eftersom [gennem 'billige' penge] selskaber [nu] har mistet incitamenterne til øget produktivitet, kan lønniveauer og sociale ydelser ikke opretholdes for alle.«

ECB-politikken fører til øgede sociale ubalancer i forskellige lande, sagde Schnabl. »På den ene side trykkede politikken med de ekstremt billige penge, som jeg netop beskrev det, lønniveauet for store udsnit af befolkningen, ned. På den anden side promoverer det spekulative faser på finansmarkederne, som vil gøre nogle få meget rige – investeringsbankierer og direktører for hedgefonde. Når boblerne brister, vil centralbankerne stille endnu mere billige penge til rådighed for at sikre, at det rige befolkningsudsnit ikke lider tab, og nye spekulative bølger skabes. Med en sådan pengepolitik er det ingen overraskelse,

at ubalancer inden for lønninger og rigdom vokser globalt.«

Selv om BNP »i Tyskland er så højt som nogensinde, så er fordelingen af omkostningerne til bailout – redninger – af bankerotte banker og stater meget uretfærdig. Lønninger, jobsikkerhed og pensioner er stadig høje for de ældre, der også er rigere stillet. Men lønninger og sociale ydelser for unge mennesker falder mere og mere, eftersom billige penge tvinger ejendomspriserne og aktiepriserne mere og mere i vejret, og det ikke længere er muligt for de unge at akkumulere rigdom gennem den sociale stige.«

Ikke desto mindre, siger han, »så har den gode økonomiske situation i Tyskland også en positiv virkning på andre lande. Men dette fungerer kun, indtil boblen brister.«

Schnabl, der er en von Hayek-akademiker, har imidlertid ingen løsning ud over det frie marked.

Interviewet kommer i sammenhæng med en voksende anti-ECB-stemning i Tyskland, på tærsklen til ECB's bestyrelsesmøde i dag, som igen udsatte beslutninger om gradvis aftrapning til næste måneds møde. Rygter, som blev opfanget af *Il Sole 24 Ore*, siger imidlertid, at ECB-præsident Mario Draghi har indgået en aftale med sin efterfølger, Bundesbank-præsident Jens Weidmann, om at bevare nulrenter i hele 2018. Bankaktier i Europa faldt efter ECB-pressekonferencen, i forventning om en fortsat nedgang i bankernes profiler.

Læs hele
interviewet: <https://deutsche-wirtschafts-nachrichten.de/2017/09/06/ezb-politik-schwaecht-deutschland-die-goldene-gans-wird-gerade-geschlachtet/>

Foto: Den tyske økonomiprofessor Gunther Schnabl.

Amerikanerne responderer til Houston-katastrofe

– Vil de handle for at redde nationen?

Leder fra LaRouche PAC, 6. september, 2017 – Mens katastrofen i Houston, fremkaldt af orkanen Harvey, fortsætter, braser den største, atlantiske orkan i moderne historie, kategori fem-orkanen Irma, tværs over Caribien og forventes at have ramt Haiti, Cuba og Puerto Rico, når du læser denne leder, og vil umiddelbart herefter ramme Florida. En kompetent infrastrukturplan var blevet foreslået for Texas under Kennedy-administrationen, som ville have fjernet den forgangne uges værste rædsler – hvis den var blevet gennemført. I tilfældet med disse caribiske øer, hvor den eksisterende infrastruktur er forfalden eller ikkeeksisterende, er det tvivlsomt, om evnen til at overleve Irma er til stede.

I hele USA blev, under de 16 år med Bush og Obama, billioner af dollars smidt ind i bailouts af spillekasinoer på Wall Street, alt imens yderligere billioner blev spenderet på at ødelægge lande i Mellemøsten og overgive dem til terroristbander og drev millioner af mennesker ud af deres hjem som flygtninge i hele området og ind i Europa. I dag må Koreahalvøen, iflg. neokonservative, der er et levn fra Bush- og Obamaæraen, blive næste mål for deres mislykkede militære eventyr – til trods for, at bogstavelig talt alle mentalt raske mennesker advarer om, at resultatet ville blive en katastrofe for hele den menneskelige art.

Ikke desto mindre lærer størstedelen af verden nu fra første

hånd, hvordan Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom på kun tredive korte år, med den Nye Silkevej, der bringer infrastruktur, industri, sundhedsfaciliteter og håb til de nationer og befolkninger, der i løbet af de seneste flere hundrede år har været genstand for udplyndring under koloni- og postkoloniæraen, under vestlig dominans.

Aktivister i LaRouche-bevægelsen i USA rapporterer, at amerikanere i stigende grad nu anerkender det »nye paradigme« (som Helga Zepp-LaRouche kalder det), der nu vokser frem af det kinesisk-russiske samarbejde og skaber nye, globale institutioner som BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Disse nye organisationer rækker nu ud til Afrika, Latinamerika og Asien – og endda til Europas døende økonomier – gennem nye, finansielle institutioner (f.eks. AIIB og BRIKS' Ny Udviklingsbank) og tilbyder kredit til fysisk udvikling uden IMF's politiske og økonomiske »betingelser«, som har holdt nationer i underdanighed til britiske og amerikanske diktater.

Men disse amerikanere forstår ofte ikke, hvorfor USA ikke gennemgår en lignende udviklingsproces. De er blevet forledt til at tro på den monetaristiske myte, at frihed betyder briternes og Wall Streets frihed til at køre økonomien, og verden, som de ønsker. I takt med, at New York Citys undergrundsbane bryder sammen, hvorfor gør vi så ikke det, kineserne ville have gjort, og bygger et helt nyt system med den absolut nyeste teknologi, i stedet for ynkeligt at forsøge at lappe på denne hundrede år gamle monstrøsitet? I takt med, at Houston drukner, hvorfor så ikke gøre, hvad kineserne gjorde for at redde tusindvis af liv hvert år, og byggede verdens største dæmning og vandkraftsystem, med de Tre Slugters Dæmning? Det samme selskab, der byggede de Tre Slugters Dæmning, udfører nu forundersøgelser til at redde Centralafrika gennem Transaqua-projektet, der vil transportere vand fra Congofloden til den skrumpende Tchadsø. Hvorfor har USA ikke bygget NAWAPA-projektet og vandstyringsprojektet i

Houston og lignende storstilede projekter, som Kennedy, sammen med sit rumprogram, foreslog?

For at kende svaret på dette spørgsmål, må vi »få tingene til at bryde frem« i USA, som Lyndon LaRouche i dag sagde. »Vi må gøre det – tal ikke om diverse 'enkeltspørgsmål'; tal om kendsgerningerne. Det må gøres for menneskeheden – intet mindre. Og tiden er inde – sejren vil være inden for rækkevidde.«

Det eneste, der står i vejen, er Det britiske Imperium – hvilket vil sige institutionerne i London og på Wall Street, som har fået lov at bevare »Federal Reserves uafhængighed« og det »frie marked« fjernelse af Glass-Steagall og relaterede reguleringer af banksystemet. Det var de politikker, som FDR gennemførte, og som gjorde det muligt for ham at dirigere den statslige kredit til den mest massive infrastrukturudvikling, verden nogensinde havde set, eller ville se igen, frem til nutidens Ét Bælte, én Vej, der kommer fra Kina. Nu er den amerikanske økonomi brudt sammen, og Wall Street-bankerne er bankerot og forsøger desperat at redde deres spillegæld ved at udplyndre, ikke alene udviklingslandene, men også den amerikanske økonomi og det amerikanske folk.

Størstedelen af det amerikanske folks respons til katastrofen i Houston var den, at tilsidesætte de medieskabte »spørgsmål«; spørgsmål, der blev skabt med det formål at gøre mennesker små og skabe kunstige konflikter og smålige eller irrelevante bekymringer, alt imens deres verden kollapser i økonomisk forfald og permanent krigsførelse. Men, efter Harvey, tog tusindvis af mennesker til Houston og tilbød deres hjælp for at redde mennesker, der var nødstedte, det være sig Demokrater eller Republikanere, hvide eller sorte eller brune, endda med deres eget liv som indsats.

Trump blev valgt, fordi han var forpligtet over for at afslutte dette økonomiske forfald og politikkerne for de evindelige krige for »regimeskifte«.

Hans bestræbelser på at bygge en arbejdsrelation med Rusland, og for at gå sammen med Kina i den Nye Silkevej, er løfterigt for USA's deltagelse i dette nye paradigme. Briterne og deres aktiver i USA er desperate for at stoppe ham i at gennemføre denne plan, som ville betyde enden på Imperiet.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den inspiration, som alle amerikanere føler, der ser de uselviske handlinger hos de tusinder af mennesker, der handler for at hjælpe dem, der nu lider nød i Houston. Hvis vi skal indgyde i amerikanerne, styrken til at handle imod Imperiet, til at befri nationen og verden for City of Londons og Wall Streets diktater, sagde hun, må vi gøre alt, der står i vores magt, for at opløfte folk til det sublimes, det ophøjedes niveau, i Schillers forståelse – for i sig selv at finde den godhed, der er mere dyrebar end selve livet, den godhed, i hvilken hvert enkelte menneskes evne til at handle til gavn for menneskeheden generelt, findes. Intet mindre end dette vil lykkes, og alligevel, som Lyndon LaRouche sagde, så, hvis vi handler på denne vis, er sejr inden for rækkevidde.

Foto: 2-dages grafisk vejrudsigt for det atlantiske tropeområde. (weather.gov)

Amerikanske økonomer og bankierer advarer om ny finanskrise

21. aug., 2017 – *Die Welt* har en artikel i dag, der er baseret på interviews med tre økonomer med hjemsted i USA, som advarer om en ny, transatlantisk finanskrise. De tre, Daniel McFadden fra Minnesota Universitet, Eric Maskin fra Harvard og Edward

Prescott fra Minneapolis Federal Reserve Bank, blev interviewet af *Die Welt*, mens de deltog i en konference i Lindnau, Tyskland, som avisen karakteriserede som en slags »Nobelpris-topmøde«. I artiklen, »Nobelprisvindere advarer om ny finanskris« , rapporteres det, at de advarer om, at der foreligger en stor risiko på kort sigt for et nyt finanskraak; og at det sløres af mediediskussioner om risikoen for en atomkonfrontation, terrorangreb og kampen om det amerikanske præsidentskab.

»De mest intelligente økonomiske hjerner«, siger *Welt*, »er klart uenige med formand for USA's Federal Reserve Bank, Janet Yellen«, som i juni måned fremkom med den Neville Chamberlain-lignende erklæring om, at der »ikke ville komme endnu et finanskraak i vores levetid«. Prescott udtalte, »Det er mere sikkert, at et finanskraak vil finde sted i en ikke fjern fremtid«.

To af de tre økonomer så euroen som en medvirkende faktor til risikoen for en nedsmeltning. Men alle tre var meget langt fra at påpege løsningen, der kan forhindre dette.

Bloomberg rapporterede i dag, at researchers fra flere store banker med hjemsted i USA den 2. aug., igennem Treasury Borrowing Advisory Committee (TBAC, en gruppe af bankøkonomer, der rådgiver Finansministeriet), advarede om et overhængende, »finansteknisk chok«. Dette retter fingeren direkte mod en potentiel nedsmeltning af boblen i amerikanske selskabslån. »Financial engineering« er termen, der bruges til at beskrive selskaber, der akkumulerer store mængder lån fra banker og via obligationsmarkedet, og bruger pengene til at tilbagekøbe deres egne aktier, udbetale store dividender eller overtage andre selskaber. Det har været hoveddrivkraften bag den ekstraordinære fordobling af amerikansk, ikke-finansiell selskabsgæld, fra \$7 billioner i 2010 til \$14 billioner i 2017, med rentesatser nær nul, som ikke kan opretholdes.

TBAC blev advaret om, at selskaber havde lukreret på Federal

Reserves enorme udstedelser af »kvantitativ lempelse« og havde lånt disse enorme summer stort set uden renter. Hvis kvantitativ lempelse nu langsomt køres tilbage, som Fed har planer om, »kunne selv meget små fald i prisen på statsobligationer ... føre til et stort fald i priserne på selskabsaktier og obligationer«, sagde TBAC-formand Jason Cummins. Bloomberg tilføjer, »investorer undervurderer de vanskeligheder, som Feds planer kunne give selskabernes lånemarked«.

Tremonti advarer om et nyt finanskrak

14. aug., 2017 – Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti advarede om en forestående brist af den globale finansboble i et interview til Corriere della Sera.[1]

Tremonti er netop vendt hjem fra en række konferencer i USA.

»Efter 2007 er årsagerne til krisen her stadig«, siger han. »Overfloden af likviditet, der forårsagede krisen for ti år siden, er i dag eksponentielt større. Finanssektoren gennemgår for tiden en frygtindgydende genetisk mutation. Alle elementerne, der frembringer de famøse bobler, er alle til stede.«

Folk tager af sted på ferie i en afslappet atmosfære, men, »der bør finde et minimum af refleksion over den nuværende situation sted«. Han fortsatte, »Konfronteret med Bastillen, spurgte Ludvig XVI, om der var en opstand; de sagde til ham, at det var en revolution, men han blev ved med at tro, det var en opstand, og vi ved, hvordan det endte ...«

»Nutidens centralbanker minder mig om de franske generaler, der var fuld af selvtillid og tilfredse med Maginot-linjen og ignorerede forbrændingsmotorens politiske magt. Fra Tulipan-krisen og til Louisiana-krisen lærer historien os, at bobler og uro fremkommer, når virkeligheden ignoreres, eller opdigtes.«

Vil det hele ende som i 2009?

»Det ville være et mirakel, hvis der ikke var en boble. Churhill sagde, at der ikke var to verdenskrige, men kun én, med en lang våbenstilstand imellem. Efter min mening trues vi af en lignende situation i dag.«

Om bail-in: »I 2008 var banksystemerne i Tyskland, Frankrig og U.K. bankerot, og af denne grund kom statslige bail-outs omgående. Disse regeringer var ikke mere intelligente end vi er [i Italien]; vore banker havde vanskeligheder, men var ikke bankerot og blev ramt af krisen flere år senere. Interventioner var betinget af absurde regler for statslig hjælp. Bail-in fødtes mod bankers moralske faremoment, men i stedet for at forbyde moralske faremomenter, eller indføre fartgrænser, bremsede de op ved hjælp af krav til egenkapital og erstattede forsikringssselskabet. I tilfælde af defekter, betaler nu bankindsynderne i stedet for skatteborgerne.«

Foto: Italiens tidligere økonomiminister, professor Giulio Tremonti.

[1]

http://www.corriere.it/economia/17_agosto_14/tremonti-dieci-anni-crisi-cause-problemi-sono-ancora-li-ddab09ae-8055-11e7-a3cb-7ec6cdeeea93.shtml

---

Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden. Af Helga Zepp-LaRouche

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgerskare, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh understreger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces, der kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident.

Download (PDF, Unknown)

Amerikanske og danske investorer siger, ny finanskrise er på vej

København, 7. aug., 2017 – »Ti år efter finanskrisen slog ned, kan vi nu forvente de første, ildevarslenende sprækker, bobler i både ejendomssektoren og på aktiemarkedet«, lød de indledende linjer i en artikel, der havde overskriften, »Her ser eksperterne de første tegn på en ny finanskrise« på den danske TV2's webside.

Den amerikanske direktør for Euro Pacific Bank, et investeringsselskab, Peter Schiff, der advarede om den sidste krise, siger nu, at »der er en endnu større krise på vej end den i 2008«, fordi den amerikanske centralbank udlåner penge for billigt, og, som før, især pga. ejendomsprisernes indvirkning på kreditværdighed. »Centralbanken så kun solskin og blå himmel, selv om der var optræk til et enormt uvejr. I dag har vi den samme situation, men den er større.«

Den danske investor Jeppe Christiansen er især nervøs for den uforholdsmæssige stigning på aktiemarkedene af de såkaldte *disruption*-virksomheder, som Netflix og Amazon, Tesla og kryptovalutaen Bitcoin, uden, at der finder noget stort sted i disse foretagender, i lighed med, da boblen i informationsteknologiselskaber bristede. Han advarede også om, at folk nu er villige til at løbe større risici mht. introduktion af risikable finansprodukter, samt faren for bobler på boligmarkedet, som i Canada.

TV2 siger, at den danske nationalbankdirektør Lars Rohde advarede om en boble på boligmarkedet allerede sidste september, og den Europæiske Centralbank advarede også om faren for en boble på det danske boligmarked. Og den danske økonom Jesper Rangvid siger, at væksten i den danske

boligboble er lig den under den sidste krise. Christiansen siger også, at Kina og Japan har stor gæld, hvilket han ser som et problem.

(<http://nyheder.tv2.dk/business/2017-08-04-her-ser-eksperterne-de-foerste-tegn-paa-en-ny-finanskrise>)

Hvorfor fremstillede New Yorks Federal Reserve en meningsløs rapport om Glass-Steagall?

Tirsdag, 1. august, 2017 – Finanspressen dækkede i dag en rapport, der netop er udgivet af New Yorks Federal Reserve Banks undersøgende gruppe om Glass/Steagall-loven og det internationale finanskraak i 2007-08.

Grunden til rapportens udgivelse erklæres i Tv-stationen CNBC's første sætning: »Det er i visse politiske kredse en overbevisning, at afslutningen af bankbegrænsninger fra den Store Depressions æra førte til finanskraaket i 2008, der ødelagde den amerikanske økonomi.« Disse »politiske kredse« inkluderer i realiteten nu mange millioner tænkende amerikanere, snesevis af fagforeninger og andre vælgerforeninger, hundreder af valgte delstatsfolk fra begge partier, mindst 70 medlemmer af Kongressen og dem, der udarbejdede begge partiers valgprogrammer til præsidentvalget i 2016.

Og nu er der endnu en eksplosion i banksystemet, næret af gæld, på vej, hvor fremadskuende amerikanere mener, at, hvis

Wall Street-bankerne ikke brydes op forinden af en genindførelse af Glass-Steagall, vil de atter modtage bailout (bankredning) ved hjælp af millioner af menneskers blod, sved og tårer.

Fed-rapportens chefundersøger, Nicola Cetorelli, citeres af CNBC (f.eks.) for at konkludere: »Bankfirmaer havde allerede i lang tid udvidet deres forretningsrækkevidde, så det er ikke klart, at en bestemt reform af reglerne kan anses for at være katalysatoren for den Store Recession henved 10 år senere. Det er heller ikke umiddelbart indlysende, at en genindførelse af restriktioner som sådan ville mindske sandsynligheden for en fremtidig krise.«

Cetorellis typisk vage, cocktail-party form for forsøg på at afvise betydningen af Glass-Steagall indikerer, hvor lidt eftertanke eller indsats, der medgik til denne »rapport«.

Som bevis for New Yorks Feds påstand vises en grafisk fremstilling, der skal vise »hovedresultatet«: Hvor mange banker dannede holdingselskaber fra 1970-2016, hvor de indregnede de nye tjenesteydelser, de tilbød, er det spørgsmål, den stiller. Antallet af »disse bankholdingselskabers unikke finansielle aktiviteter tilsammen voksede fra 21-23 i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, til 27 i 2000 og til 29 på tidspunktet for krakket i 2008«. Der har vi det! Og den grafiske fremstillings venstrehåndshistorie er konstrueret til at gå fra 20 i bunden og 30 i toppen og forstørrer således fejlagtigt »udvidelsen af aktiviteterne«, før Glass-Steagall blev aflivet i 1999.

»Resultatet« er meningsløst. Det, der betød noget efter aflivningen af Glass-Steagall, var, *hvad gjorde de store Wall Street-banker med deres kunders indeståender? Låne dem ud, eller spekulere med dem?* En tidligere rapport fra samme New York Federal Reserve Bank fra 2011 gav meget mere mening og leverede stærke beviser for, at fjernelsen af Glass-Steagall havde meget negative resultater. Denne rapport hed »At skrælle

løget: Strukturen i store bankholdingselskaber«.

Hvad gjorde Wall Street med disse billioner i indeståender? Et nyligt interview med Victor Haghani, en stifter af den engang verdensberømte hedgefond Long Term Capital Management (LTCM), leverer et meget magtfuldt eksempel. LTCM's forretning var udelukkende finansielle derivater. Det kollapsede i 1999 efter at være blevet gearet mere end 100:1 med mange milliarder af dollars, der blev givet til det i kredit af 55 store banker i USA og Europa. Da Glass-Steagall var i kraft, forbød den en sådan støtte fra indskyderbanker til en rent spekulativ, finansiell hasardspilsoperation. Haghani husker, »Verdens finanssystem gik i stå, med Fed, der måtte nedsætte prisen for dette ene firma, og det var en hedgefond«. September 2008 fandt næsten sted i 1999.

Dernæst fik Fed de samme banker til at redde LTCM med endnu flere milliarder. Dernæst voksede det globale derivatmarked på ni år fra \$70 billioner i nominel værdi, til over \$700 billioner, og krakkede.

EU debatterer bankers forebyggende indefrysning af bankindeståender

31. juli, 2017 – Reuters rapporterede i dag, at det er i besiddelse af et udkast til et EU-forslag til en plan om at lade banker, når de mærker insolvensproblemer, indefryse kundernes konti i fra fem til 20 dage. Dette ville finde sted, mens banken bliver »stabiliseret« – med andre ord, mens bankens indehavere af obligationer og store indskud bliver eksproprieret, eller udsat for »bail-in«, i forsøg på at redde

banken. En variation af en sådan ny regel ville ikke fuldstændigt indefryse indskydernes midler, men lade dem foretage kun delvise udtræk i løbet af denne 5-20 dages periode.

Planen, som iflg. Reuters rapportering nu debatteres blandt de europæiske lande, som er delt i spørgsmålet, kommer frem kort tid efter, at Spaniens fjerdestørste bank, Banco Popular, blev bankerot efter stormløb på banken, og tre italienske banker fik en bail-out (statslig bankredning) med \$30 mia. af skatteborgerpenge. Italiens banker befinder sig i generel krise, og en yderligere krise hænger over Londons banker, som en repræsentant for Bank of England forsigtigt indrømmede i en tale den 28. juli.

I de italienske bail-outs blev bankindsydere, der havde købt bankobligationer i den fejlagtige tro, at de var »ligesom« indskud, udsat for »bail-in« og mistede det meste af obligationernes værdi til ekspropriering. Dette forslag om nye regler ville udvide dette til også at gælde selve indskuddene, inklusive sikrede indskud, og som altså kunne blive indefrosset.

Reuters rapport antyder, at planen kommer fra den estiske regering og inden for EU nu er kontroversiel. Men unavngivne folk i den tyske regering sagde til nyhedstjenesten, at Tyskland støtter den, angiveligt for at standse stormløb på banker!

Det modsatte er sandt.

»Vi er stærkt overbevist om, at dette ville give incitament til indskydere til at rende fra en bank meget tidligt«, sagde Charles Bannister i en udtalelse til Sammenslutningen af Finansielle Markeder i Europa (AFME).

Tysk økonomi rystet af kriser – USA's sanktioner mod Rusland må afvises! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberale, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoteringers værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)

Frankrigs Attali om den næste finanskrise

28. juli, 2017 (Paris) – Jacques Attali, Frankrigs svar på et

orakel, talte den 26. juli om det forestående finanskrak. Attali, der var præsident Mitterands grå eminence, men altid ved, hvad vej, vinden blæser, brugte sin onsdagsspalte i avisen *L'Express* til at minde læserne om, at krakket i 2007 ikke blev løst, og at alt tyder på, at tsunamien vender tilbage. Følgende uddrag er taget fra Attalis egen engelske oversættelse på hans webside.

Han talte om problemer, der ikke får megen opmærksomhed, »som om problemet ville forsvinde af sig selv som tiden går«. Blandt disse problemer inkluderer han problemerne med migration, »som må løses en dag, og et problem, der tales endnu mindre om i dag end om andre problemer: den næste, globale, økonomiske og finansielle krise.

Det virker virkelig, som om vi troede, der aldrig mere ville komme en økonomisk og finansiell krise. Og at risikoen for noget sådant endegyldigt kan udelukkes ... Vækst synes at være kommet tilbage overalt. Arbejdsløshed mindskes ... Forsigtighedslovgivning lærte lektien af tidligere kriser og skabte betingelserne for en yderligere styrkelse af de internationale bankers modstandskraft ...

Og dog, hvor absurd er det at antage, at, i nutidens ubegrænsede og utæmmede globalisering, kunne man udelukke finanskrise for altid. Så meget desto mere, fordi tegnene på en forestående krise faktisk er til stede.

1. For det første er statsgæld og privat gæld højere end nogen sinde ... Både statsgæld og privatgæld i de 44 mest indflydelsesrige lande har nået 235 % af BNP, sammenlignet med 190 % af BNP i 2007. Især er amerikanske lån til studerende og kinesiske bankers gæld vildt ude af kontrol. Uden at medregne at sikre betaling af de fremtidige pensioner, som pensionister en dag vil hævde deres ret til, og det er ikke medregnet.
2. Selskabernes aktieværdier er ude af proportion. Og hvad mere er, de seneste fusioner eller opkøb stiger i en

eksponentiel rate ude af proportion med de profitter, som disse firmaer nogen sinde vil tjene. Og det er disse værdiansættelser, totalt kunstige, der har forårsaget fraværet af bekymringer over deres modparter: gældsmængden.

3. Bankregler i USA, der blev etableret i kølvandet på finanskrisen i 2007, vil blive nedgraderet og således give amerikanske institutioner en konkurrencefordel over deres konkurrenter og tvinge disse til at påtage sig nye risici i dette område og således gøre den generelle gældsbyrde større.
4. Hverken global vækst eller inflation vil betale regningen nu eller i fremtiden, for at sluge sådanne gældsposter. En måned fra i dag, eller et år eller ti år fra i dag, vil udlånere indse, at deres udlån intet er værd, og de vil begynde at gå i panik og blive bange. Det vil blive udløst af en mere eller mindre ubetydelig begivenhed i Italien, USA, Kina eller Mellemøsten. Centralbanker vil ophøre med at opføre sig som legale Madoff'er og reducere mængden af gratis penge, de nu giver bankerne. Regeringer og selskaber vil se en massiv stigning i låneomkostninger, og for nogles vedkommende vil man stille krav om massive opsparinger for ikke at gå bankerot. Krisen vil vende tilbage, og sammen med den, arbejdsløshed og forringet købekraft.«

Han tilbyder selvfølgelig ikke nogen løsning – kun at skære ned på gælden og gennemføre »finansiel lovgivning på internationalt plan«. En Glass/Steagall-reorganisering af det vestlige finanssystem eksisterer ikke i hans verdenssyn – men han ved helt bestemt, at kollapset kommer.

Økonomisk rådgiver til den tyske regering advarer, rentestigning kunne fremprovokere bankkrise

27. juli, 2017 – Isabel Schnabel, et ud af fem medlemmer af Tysk Økonomisk Ekspertråd, advarede i dag om, at en stigning i rentesatsen kunne fremprovokere en ny finanskriser pga. af bankernes derivat-væddemål om rentesatserne. Schnabels udtalelser blev udgivet af *Frankfurter Allgemeine Zeitung* som en del af tyske økonomers respons til Janet Yellens (chef for Federal Reserve) udtalelse, »ikke flere finanskriser i vores levetid«. Alle de interviewede: Clemens Fuest, Peter Bofinger, Jens Weidmann, Axel Weber og Isabel Schnabel, udfordrede Yellens udtalelse og opremsede det, der efter deres mening stadig udgør en kilde til risici for systemet, men det er kun Schnabel, der har sat fingeren på det ømme punkt. De andre skvaldrer om kapitaltilstrækkelighed, statsgæld og de sædvanlige dogmer om budgetnedskæringer.

»En fare for stabiliteten er de høje risici for ændringer i rentesatserne, der f.eks. er blevet opbygget i bankregnskaberne«, skriver FAZ i sin rapportering af Schnabels synspunkter. »En pludselig stigning i satserne kunne true bankernes solvens«, advarer Schnabel. Desværre er der ingen, heller ikke Schnabel, der nævner løsningen: Glass-Steagall.

FAZ har også en side med tre artikler, dedikeret til »ti år efter IKB-bankskandalen«, hvor de gennemgik finanskrisen. Norbert Kuls fra New York nævner USA's Angelides-kommissionens rapport, der opregner afregulering blandt krisens årsager, men igen omhyggeligt undgår at nævne de to, forbudte ord (Glass-Steagall...).

Den 25. juli rapporterede *Financial Times* om endnu en kilde til søvnløse nætter for ECB-præsident Mario Draghi, de såkaldte »zombie-selskaber«, hvis overlevelse afhænger af rigelige penge fra centralbanken, og hvis antal i dag er højere end i 2008. Merrill Lynch har gennemført en undersøgelse af sådanne zombie-selskaber ved at undersøge den såkaldte rentedækningsrate (dvs., med hvor stor lethed, et selskab kan betale renterne af sine lån, -red.), og som udgør forholdet mellem indkomst før renter og skatter (EBIT) og rentebetalinger. Undersøgelsen definerer et zombie-selskab som et selskab med en rentedækningsrate »på eller under 1 gang« indkomsterne. Raten af sådanne selskaber er i dag på 9 %.

Hvert træ i skoven vil falde

Leder fra LaRouche PAC, 26. juli, 2017 – Vi befinder os ved et punkt, hvor vi kan sænke hele svindlen med Trump/Russia-gate på begge sider Atlanten, og ændre den strategiske dynamik fra defensiven til offensiven, fremførte Helga Zepp-LaRouche i dag. Denne offensiv betyder at begrave Wall Streets og City of Londons morderiske spekulationssystem og bringe USA og Europa ind i fuldgyldigt samarbejde med det kinesisk-russiske Bælte & Vej Initiativ.

De eksplosive afsløringer, der kan bruges til at sænke Russia-gate farcen, er blevet leveret i det åbne memo, der er sendt til præsident Trump af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), og som rapporterer om professionelle kriminaltekniske undersøgelser, udført på den såkaldt »russiske hacking« af DNC-computere under den amerikanske præsidentvalgkamp i 2016. Disse tekniske undersøgelser viser, at operationen ikke var et »hacking-job«, men derimod et insider-»læk« – dvs., at det umuligt kunne have været udført

af Rusland.

Samtidig med, at nyheden om VIPS-memoet begynder at komme ud – anført af aktivister og publikationer fra LaRouche-bevægelsen i hele verden, og på sådanne steder som den russiske nyhedstjeneste RT og i Zero Hedge – har Ray McGovern, en pensioneret CIA-analytiker og VIPS-leder, optrappet affæren ved at rette fingeren direkte mod tidligere FBI-direktør, James Comey, blandt andre. I et videointerview til RT, udgivet på deres website i dag, blev McGovern spurgt, hvorfor han mente, FBI ikke havde undersøgt DNC's computere og udført nogen kriminaltekniske undersøgelser.

»Svaret på dette er noget, som Kongressen og præsidenten bør forfølge. Det er *latterligt*, at James Comey, tidligere FBI-direktør, skulle sige, 'Åh, Demokraternes Nationalkomite ville ikke lade os undersøge deres computere'. Vi taler om en krigshandling her, ikke sandt? ... Det er embedsmisbrug! ... Var han med i denne lille operation, der var mulig gennem CIA's evne til at 'sløre'? Jeg kender ikke svaret på dette, men præsident Trump skulle kunne være i stand til at finde ud af svaret på det.«

Det er præcis, hvad Trump må gøre. Han må fastslå, hvem, der er ansvarlig; stille dem for retten; og sikre, at »ethvert træ i skoven vil falde« og nedtage alle aktiver internt i USA's efterretningssamfund, som er i stald hos Det britiske Imperium – og ligeledes dem, der er forskanset i hans egen regering, og som giver ham råd om ikke at opfylde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall og ikke gå fuldt og helt med i Bælte & Vej Initiativet.

Briternes satsning går ud på at sikre, at, når det transatlantiske system disintegrerer – hvilket kunne ske, hvornår, det skal være – så er der ingen stabile, fungerende regeringer, der er åbne over for at vedtage de nødvendige politikker, især, hvis de presses til det af deres vælgere. Dette er grunden til, at briterne er i færd med at

destabilisere flere regeringer i hele Europa, og til, at de forsøger at gennemføre et statskup imod Trump-administrationen i USA. Og det er ligeledes grunden til, at vi må sørge for, at det mislykkes for dem.

Foto: Tidligere vicejustitsminister James Comey (venstre) sammen med præsident Barack Obama (midt) og afgående FBI-direktør Robert Mueller (højre) ved Comeys nominering til at blive den syvende direktør for FBI. 2013. (FBI photo)

Russia-gate afsløret som total svindel – Det haster med en offensiv for et amerikansk - russisk-kinesisk Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – VIPS-rapporten, som vi dækkede i går[1], viser, at Demokraternes Nationalkomites (DNC) computere ikke blev hacket, men at WikiLeaks' offentliggørelse blev lækket af nogen, der havde adgang til DNC's servere. Der blev brudt ind i de samme servere i juli for at miskreditere WikiLeaks' information, gennem at ændre metadata til at reflektere russisk hacking. En erklæring med flere detaljer er udlagt på LaRouche PAC. Helga Zepp-LaRouche påbød, at denne erklæring, samt nedenstående video, skal cirkuleres internationalt, og på alle tænkelige sprog. »Gå til den som død og helvede«, lød hendes instrukser.

Denne rapport sprænger de 'falske nyheder' om russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg i småstykker, og sammen med dem, den konstruerede russofobi, der har domineret de amerikanske medier og det meste af Kongressen i det seneste år. Det involverer også CIA og FBI i den beskidte operation, da det er blevet afsløret, at CIA har udviklet programmer til at skabe et falsk spor til kilden til hackerangreb, de rent faktisk selv udfører – præcis, som det fandt sted i dette tilfælde. Obamas håndgangne mænd, tidligere DNI-chef James Clapper og CIA-chef John Brennan, som begge stadig er i front af kupforsøget mod præsident Trump, må omgående efterforskes, både af et nyligt udpeget særligt råd og af USA's Kongres.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at denne forræderiske operation var rettet mod, ikke alene at ødelægge præsident Trumps indsats for at afslutte imperieopdelingen af USA kontra Rusland og Kina, men også at ødelægge hele den amerikanske økonomi. Trump har ført kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling og en tilbagevenden til Alexander Hamiltons Amerikanske Økonomiske System. Men, han er blevet tvunget til at bruge sin tid på at forsvare sig mod de løgnagtige og ondsindede anklager om »aftalt spil« med Rusland. Dette har han gjort på beundringsværdig vis og har arbejdet sammen med Rusland for at besejre ISIS samtidig med at arbejde på den Nye Silkevej – men det har været på bekostning af de presserende nødforholdsregler, der kræves for at genrejse den amerikanske økonomi og forberede sig til det fremstormende kollaps af finansboblen, der blev skabt under Obama.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov identificerede dette aspekt af den af Obama skabte krise. I samtale med en kurdisk avis i dag sagde Lavrov, at både USA og Rusland »arvede en bunke problemer« fra Obama-administrationen, som »valgte at gøre ubehagelige ting for at underminere de amerikansk-russiske relationer«, og som skabte det anti-russiske »massehysteri«.

Trump udviser personlig styrke i konfronteringen af disse korrupte efterretningsnetværks forbrydelser. I dag beskrev han det CIA-program under Obama, der bevæbnede og uddannede terrorister i Syrien til at vælte Assad-regimet – et program, som Trump lukkede ned tidligere på ugen – som en »massiv, farlig og ødsel« operation imod en suveræn stat. Tidligere ambassadør Chas Freeman roste Trump for dette træk og sagde, at det illegale CIA-program bidrog til »hundrede tusinder af dødsfald blandt syrere og mange flere millioner fordrevne«.

Dette er et stort mulighedernes øjeblik. En afslutning af »regimeskifte-forræderiet« mod præsident Trump er både mulig og presserende, for at vi kan koncentrere os om at genopbygge den forfaldne, amerikanske økonomi og tilslutte os Kina og Rusland omkring den Nye Silkevej, for at genopbygge hele verden sådan, som LaRouche-bevægelsen har promoveret det i det seneste halve århundrede.

Foto: Præsident Trump taler på en international spejderlejr i West Virginia, 24. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

[1]

<https://consortiumnews.com/2017/07/24/intel-vets-challenge-russia-hack-evidence/>

Sverige: Bankopdeling igen i front på det svenske

Vänsterpartiets dagsorden

24. juli, 2017 (Stockholm) – I en lang kronik i Svenska Dagbladet i dag kræver Ulla Andersson, økonomisk talsperson for det svenske Vänsterpartiet, bankopdeling og en række forholdsregler for at begrænse de finansielle risici for svenske skatteborgere. Under overskriften, »Jättebanker sætter Sverige i en riskfyldt position« <https://www.svd.se/jattebanker-satter-sverige-i-en-riskfyldt-position>, påpeger hun de fire store, svenske bankers enorme proportion i forhold til den svenske nationaløkonomi. »Sverige har en banksektor i en størrelse, som få andre lande har. Vi er på en tredjeplads, når man tager bankernes totale aktiver i betragtning i forhold til BNP. Kun Schweiz og Holland har større banksektorer«, skriver Andersson og påpeger, hvordan dette udgør en fare for beskæftigelsen, velfærden og statsfinanserne i tilfælde af en finanskriser.

Andersson understreger, at, på trods af de nye EU-regler om bail-in, så er det skatteborgerne, der bærer hovedrisikoen. Landets fire store banker kontrollerer 70 % af al kredit og er »forbundet til hinanden ved at eje hinandens sikrede obligationer, hvilket betyder, at, hvis en af bankerne har problemer, kommer alle de andre automatisk ind i farezonen«. Det er ligeledes tilfældet, tilføjer hun, at den implicite garanti får bankerne til at vokse sig endnu større, da de låner billigere end andre banker på markedet. Ifølge Centralbanken sparer disse fire banker SEK26 milliard svenske kroner om året.

Andersson fremfører, at spørgsmålet drejer sig om »en banksektor af enorme proportioner i forhold til landets økonomi. Finansiell stabilitet må derfor altid være i fokus«. Hun kræver en bankopdelingslov og også en offentlig undersøgelse af bankstrukturer for at afgøre, hvordan den oligopole ('få udbydere') banksektor kunne brydes op. Andre forholdsregler kræves også, fremfører hun, for at begrænse

risiciene i banksektoren.

I det seneste valg i 2014 satte Vänsterpartiet bankopdeling bag spørgsmålet om den præriebrand af privatiseringer af de svenske velfærds- og skolesystemer. (Dette blev sat på spidsen for nylig, da det i denne måned kom frem, at selv registrene over de hemmelige kørekort, inklusive i politi, militær og kontraspionagetjenester, blev outsourcet til IBM's kontorer i Serbien, den Tjekkiske Republik og andre lavtlønslande i Østeuropa). Med denne artikel placerer Andersson igen bankopdeling i front og centrum af partiets dagsorden lige i rette tid, før stormløbet af en ny, international finanskrise sætter ind.

Foto: Vänsterpartiets Ulla Andersson kræver en bankopdelingslov i Sverige for at beskytte de svenske skatteborgere.

Hvad der må gøres, før et nyt bankkrak slår til

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – Advarslen om endnu et ødelæggende bankkrak i Europa og USA inden årets udgang, som fremførtes af *EIR* i maj og på et møde mellem medlemmer af Europaparlamentet i begyndelsen af juli, er i færd med at blive en overhængende fare. Det kræver en mobilisering til handling for at stoppe det.

Det italienske banksystem, der netop har måttet igennem tre, store bank-bailouts i kombination med »bail-ins« (eksproprieringer) af uheldige bankkunder, forsøger at rejse kapital, det ikke kan rejse, for at forhindre et potentielt kollaps, der kunne trække Tysklands banker med i faldet.

Banker med hjemsted i USA har en eksponering på \$2 billion til dette truende kollaps af dårlige lån og endnu værre derivater, centreret omkring City of London.

Disse Wall Street-banker, ustraffet og givet bailouts siden 2008, har hurtigt opbygget bobler af selskabslån og kommercielle ejendomsderivater, der er større end de bobler af ejendoms lån, der dengang nedsmeltede; raten af udeblevne betalinger på lån, og raten af bankerotter, stiger nu skarpt i disse bobler. En bange Federal Reserve har, endnu, ikke sat rentesatsen tilstrækkeligt op til at udløse det krak, som f.eks. IMF advarer om; men, ved at udsætte denne udløser af krakket, bliver det blot endnu mere økonomisk ødelæggende, når det kommer.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Rusland og Kina, for fred og gensidig fordel, er rigtig og må forsvares imod alle de angreb, han af denne grund udsættes for. Men, denne politik vil ikke overleve et nyt transatlantisk finanskraks kaos. Og han har ikke de økonomiske genrejsningsplaner for Amerika, han sagde, han havde, til at afværge et sådant krak.

Der må meget hurtigt mobiliseres til handling, sluttelig fra det amerikanske folk og deres organisationer.

Det første, der må ske, er, at en Glass/Steagall-opdeling af kommerciel bankpraksis og investeringsbankpraksis må vedtages, med omgående ikrafttræden, for at bryde Wall Streets gigantiske spekulationskasinoer op.

Lige siden Glass/Steagall-loven begyndte at blive nedbrudt for 50 år siden, har Wall Streets banker og fonde – og altid med deres farligste operationer i London! – redet økonomien som en mare, en økonomi, der ikke kan vokse uden finanskrak, og som, siden 2008, ikke kan vokse i det hele taget. Glass/Steagall-opdelingen må begynde nu, for at forhindre det nye, truende bankkrak.

Dernæst må der udstedes kredit fra en national, statslig

kreditinstitution – se artikel af *EIR*'s stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, »The Lost Art of the Capital Budget«[1], der er genoptrykt i *EIR* af 21. juli – snarlig kredit i billionklassen, med en løbetid på 20-25 år og til lave renter.

Formålet er højteknologiske investeringer i ny, mere produktiv *infrastruktur*, der kan erstatte den amerikanske økonomis aldrende ledbånd, øge produktiviteten og atter skabe produktiv beskæftigelse. Det kan ikke, og vil ikke blive, gjort gennem privat investering. Præsident Trump må lære dette, og Wall Street-folk omkring ham, såsom finansministeren (Mnuchin), må gå.

En storstilet udvidelse af USA's rumforskningsprogram vil være drivkraften bag denne genrejsning sådan, som præsidenten har erklæret i et budskab via fjernsyn i marts måned.

Men, at konfrontere dette truende finanskrak, og at imødegå denne nødsituation gennem handling, afhænger nu primært af, at det amerikanske folk faktisk stiller krav om disse handlinger, som om vi befandt os i de sidste uger af en præsidentvalgkamp.

Dernæst vil præsidentens plan om at samarbejde med Kina og Rusland blive en enorm fordel, der især vil udspringe af det storslåede »win-win«-byggeprojekt – Beijings Nye Silkevej i hele Eurasien og Afrika. Lad sådanne højhastigheds-jernbanekorridorer, f.eks., blive bygget i hele Nordamerika. USA er potentielt en fuldgyldig partner i Bælte & Vej Initiativet.

Foto: En statue på spiret af Duomo-katedralen i Milano, Italien, skuer ud over den indre by og finansdistrikt. (Photo:(Stefano Stabile / Wikimedia Commons / CC BY-SA 3.0)

[1] Førsteudgaven kan læses her:
http://www.larouchepub.com/lar/2007/3402art_capital_bdgt.html

---

Ny bankkrise inden årets udgang?

Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl! Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BÜSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regerings-partibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien, som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiel-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med deadlines for valg, der kunne optrælle hele eurosystemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Sare, under LaRouche PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyldning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate. De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om

vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i fremtiden!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere, kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

EIR: Ny, værre bankkrise ved årets udgang?

Følgende artikel forekommer som en lederartikel i seneste nummer af Executive Intelligence Review:

EIR, 13. juli, 2017 – Marco Zanni, uafhængigt medlem af Europaparlamentet fra Italien, blev i går interviewet af det anti-etablisement, USA-baserede website, *Rogue Money*, af sitets stifter »V, Guerilla-økonomen«, sammen med *EIR's* Harley Schlanger. Zanni fokuserede på to punkter: EU-bankernes og EU-økonomiernes overordnede svaghed, der kræver bankreform, med begyndelse i en Glass/Steagall-bankopdeling, og betydningen af den amerikanske præsident Trumps G20-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til EU og euroen, gennemgik Zanni Italiens kollapsende økonomi for at belyse det overordnede problem. Han sagde, det er ukorrekt at tale om økonomisk genrejsning i Eurozonen – man kan ikke stole på de erklæringer, der kommer fra den Europæiske Kommission eller den Europæiske Centralbank (ECB). Alt imens ECB's udpumpning af likviditet midlertidigt kan have reddet nogle store banker fra fallit, så skete det på bekostning af realøkonomien samtidig med, at det ikke gjorde noget som helst for at adressere de systemiske problemer i Europas For-store-til-at-lade-gå-ned-banker ('TBTF-banker').

I Italien og Spanien er den reelle arbejdsløshedsrate 20 %, og realindkomsten er på 1999-niveau. Den nylige bail-out/bail-in (hhv. 'statslig bankredning' og 'ekspropriering af visse typer

bankindsud', -red.) af to venetianske banker og Monte dei Paschi-banken viser den svindelagtige natur af ECB's politik og belyste den kendsgerning, at mange banker ligger inde med uerholdelige niveauer af gæld i form af insolvente lån og derivatobligationer. Der er en voksende vrede i befolkningen mod den Europæiske Kommission og ECB, såvel som også mod den italienske regering for at bøje sig for dem.

Zanni sagde, at der er tiltag i Europaparlamentet, og især i det italienske parlament, i retning af at vedtage en politik for bankreform, som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling, og som hans gruppe støtter. Hvis dette imidlertid ikke sker, forudsiger han en ny, mere alvorlig bankkrise ved udgangen af dette år eller i begyndelsen af 2018 og siger, at dette kunne føre til en italiensk exit af euroen.

Forespurgt om sit syn på Putin/Trump-mødet sagde Zanni, at han har fulgt Putin »med stor interesse«. Han har et »meget positivt syn« på Trump/Putin-mødet. »Det er ikke hele Europa, der er imod Trump, som medierne prøver at få det til at lyde.« Han sagde, at Europa har brug for stærke, økonomiske relationer med Rusland og Kina, og Trump handler i denne retning. Der er nu en stor mulighed for at skabe samarbejde mellem Europa og Rusland, med Trump som drivkraft, og for at forlænge dette også til Asien.

Zanni sluttede med at sige, at Europa må have fungerende, suveræne stater, i modsat fald vil det mislykkes.

Interviewet[1] vil blive opslået i morgen. *Rogue Money*-websitet følges stærkt af anti-etablissement-netværk, og dets interviews udlægges ofte af andre. Det har et ugentligt, 20 minutter langt interview med Schlanger og opslår hyppigt materiale fra LaRouchePAC, med links til siden.

[1]

<http://www.roguemoney.net/2017/07/13/exclusive-interview-with-marco-zanni-and-harley-schlanger/>

<https://www.youtube.com/watch?v=msiF-NVuJGE>

(35 minutter).

Afvis de tåber, der promoverer Russia-gate; Det er økonomien, dumme!

Leder fra LaRouche PAC, 17. juli, 2017 – Hvis der er 'forrædere', der forråder USA's overlevelse, ville det være de politikere og medier, der fortsat promoverer et vanvittigt »Russia-gate«-kupforsøg imod præsident Trump for hans politik for samarbejde med Rusland og Kina.

Hvis denne præsidentens strategiske politik for fred ødelægges, vil resultatet blive en spredning af krige og en potentiel krig mellem atommagter. Selv, hvis vi undgår det absolut værste, så er kendsgerningen den, at, i Bush/Obama-æraen med krige for regimeskifte – permanent krig – har USA undergået økonomisk, social og kulturel ødelæggelse. Trump forsøger at afslutte denne katastrofale æra gennem samarbejde med præsidenterne Putin og Xi, og han følger en kurs, der er klart *succesrig*. Han er desuden fast besluttet på at fortsætte med denne kurs, på trods af, at der skrives »impeachment« (afsættelse ved en rigsretssag), og på trods af trusler fra efterretningstjenesterne og deres britiske efterretningsmentorer.

Men, USA kunne også blive ødelagt af det nu truende finanskrak og økonomiske kollaps, med bobler, samlet set større end dem i

2007, der er i færd med at kollapse. USA's økonomi er i færd med at synke, og det skyldes først og fremmest, at landets forfaldne, økonomiske infrastruktur er ved at falde fra hinanden, med reparationer, der ikke udføres, for slet ikke at tale om udskiftning på et højere, teknologisk niveau.

I denne situation, hvad betyder det da, når visse politiske ledere siger, »Kom ikke her med en alternativ politik for det amerikanske folk; bare 'afsæt' – og retsforfølg! – præsidenten for at mødes med russere!« Dette er en opskrift på kaos.

Det er økonomien, dumme, og tilstanden i den amerikanske økonomi – omkring arbejdsløshed, produktivitet, livskvalitet – forringes hastigt.

Det amerikanske folk må her »overtage« præsident Trumps planer, som man har afsporet, om at »gøre Amerika stort igen«. Det er op til os at overvinde Wall Street-banker, der har skubbet ham ud af førersædet.

»Det Amerikanske Økonomiske System« er, hvad han er fortaler for. Han har ikke gennemført det. Det er, hvad vi har brug for, for at redde denne nation, så vi må få præsidenten til at gennemføre det.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har fastslået dette Amerikanske System i fire, politiske tiltag, der må gennemføres nu, med begyndelse i en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at »uddrive vekselererne fra vor civilisations tempel«, som Franklin Roosevelt udtrykte det. Det, vi lærte i Apolloprojektet, må anvendes til at udvide rumforskning og til fornyelse og genopbygning af Amerikas økonomiske infrastruktur på nye, teknologiske niveauer. Vi må skabe det forcerede program, der aldrig blev skabt, for at opnå målet med at udvikle fusionskraft.

Det Amerikanske System kan få os tilbage til »USA's produktive guldalder«, der begyndte med FDR og sluttede kort tid efter mordet på JFK; og som fremkom gennem den næsten uafbrudte

fornyelse af amerikansk, økonomisk infrastruktur på stadigt avancerende niveauer.

Eller, vi kunne stå over for strategisk krise og krig, hvis vi lader økonomien kollapse. Ignorer dem, der promoverer »Russia-gate«; det er, hvad det drejer sig om.

Foto: Et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump fandt sted på sidelinjen af G20-topmødet i Berlin, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

Verden er gået ind i et Nyt Paradigme; vi må gennemføre LaRouches politik for at det kan lykkes

Leder fra LaRouche PAC, 16. juli, 2017 – I dag talte Helga Zepp-LaRouche om det historiske faseskifte, der finder sted i verden, i retning af det Nye Paradigme, som LaRouche-organisationen har promoveret i de seneste 50 år, og det ansvar, som denne lille, men afgørende organisation må leve op til for at sikre, at dette nye paradigme, og ikke et globalt, økonomisk sammenbrud og en ny verdenskrig, kommer til at afgøre menneskehedens skæbne. I parafrase lyder hendes budskab som følger:

På den positive side sagde fr. LaRouche ved årets begyndelse, at Donald Trump kunne blive en af de største præsidenter i

hele USA's historie, hvis det lykkes ham at få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej. Dette finder nu sted med Trump, der arbejder tæt sammen med Xi Jinping om at integrere USA i Silkevejsprocessen, en proces, i hvilken LaRouche-organisationen har spillet en afgørende rolle siden 1990'erne. Overvej engang mødet på Mar-a-Lago, det faktum, at Trump sendte en delegation på højt niveau til Bælte & Vej Forum i Maj, samt det faktum, at Trump nu siger, at han kender Xi Jinping temmelig godt, og at de har etableret en meget god relation og er mødtes flere gange – det er en meget solid basis for samarbejde.

Den kendsgerning, at Trump-Putin-mødet i Hamborg i denne måned gik fremragende godt, især konfronteret med et massivt forsøg på et kup imod Trump fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers side; begge præsidenter manøvrerede meget vist og meget godt. Den kendsgerning, at Putin bagefter sagde, at Trump er meget anderledes end det billede, medierne fremstiller af ham, og at dette kan blive grundlaget for en fortsat, stærk relation – dette er fremragende. Forestil jer blot, hvis der havde været en Hillary Clinton i Det Hvide Hus – så ville vi allerede have haft Tredje Verdenskrig.

Så på dette plan gør Trump det virkelig godt – lyt ikke ét sekund til det, de liberale i USA siger; dette er komplet irrelevant, for det, der tæller, er den strategiske situation. Får vi Tredje Verdenskrig, eller ej? Så, hvad så siden, der foregår internt i USA, er relativt sekundært i forhold til den strategiske situation; og her har Trump gjort det fremragende godt.

Overvej det faktum, at Trump blev inviteret af præsident Macron til at være æresgæst i Frankrig – og dette var hans første besøg til udlandet – i anledning af den nationale Bastilledag, og til at spise middag med Macron på en meget fin restaurant på toppen af Eiffeltårnet. Bagefter sagde Macron, at Frankrigs relationer i lige grad er tætte til USA og til Rusland. Dette er meget vigtigt. Hvis man ser på resten af

Europa: Østeuropas og Centraleuropas holdning til at deltage i Silkevejen; Italien, Spanien, Portugal går alle i retning af samarbejde med Kina. Macron, der sendte tidligere premierminister Raffarin, en stærk fortaler for samarbejde med Kina, til Bælte & Vej Forum, og nu, Macron, der inviterer Trump på denne måde – dette betyder tydeligvis, at krigskoalitionen mellem Theresa May og Angela Merkel – der mødtes med Obama kort tid efter Trumps valgsejr, netop for dette formål – at det ikke virker.

Det bedste trumfkort, Trump har, er netop disse globale spørgsmål. Dette er ikke en kamp internt i USA. Som Lyndon LaRouche har fremført, siden begyndelsen af Trump-fænomenets fremvækst: Dette er strategisk, dette er internationalt, ikke et strengt nationalt spørgsmål, og denne kamp vil blive vundet, eller tabt, på international skala. Tænk ikke småt, tænk ikke lokalt; det er ikke sådan, historien fungerer på dette tidspunkt.

Når dette er sagt, må man imidlertid også meget klart bemærke, at den store 'Akilleshæl' er Trumps økonomiske politik. Syv måneder inde i sit præsidentskab, har han endnu ikke bedrevet noget, der virkelig understøtter budskabet om, at han mener, hvad han siger, med hensyn til sine valgløfter – Glass-Steagall, det Amerikanske System, økonomisk praksis i Hamiltons tradition, \$1 billion i infrastrukturinvesteringer. Det er sandsynligvis stadigvæk, hvad han har til hensigt at gøre, men det er stadig ikke sket. Og han er stadig omgivet af Wall Street-folk som finansminister Steve Mnuchin – det er helt klart den svage flanke.

Vi befinder os under et Damoklessværd i form af et sammenbrud, værre end i 2008. Der er mange røster ud over LaRouche-organisationen, der advarer om, at alle centralbankernes redskaber er opbrugt; kvantitativ lempelse har blot ført til en forøgelse af spekulanternes profit, på bekostning af den almene befolkning. Svælget mellem rig og fattig vokser til stadighed; selskabernes gæld, statsgælden, alle disse faktorer

er meget værre end i 2008. Hvis det her kollapse, har vi omgående kaos. Vi er ikke ude over faren for en trussel mod civilisationens eksistens. NATO-øvelser finder stadig sted tæt på Ruslands grænser, og det er stadig en kilde til fare. Men lige nu er den største fare finanssystemets sammenbrud, der ville føre til omgående kaos.

Hvis man vil have en forsmag på, hvordan det ville se ud, så se engang på sammenbruddet af New Yorks undergrundsbane og anden infrastruktur i New York City, hvor New Yorks guvernør indrømmer, at dette er »Helvedessommeren«. På ingen tid kunne man få et kollaps i infrastrukturen lige så vel, som man kunne få et kollaps af finanssystemet. Tro endelig ikke, at vi er ude over farezonen!

Denne krise vil næsten sikkert udspilles ved slutningen af denne sommer. Denne magtsituation med sine to sider – ud fra standpunktet om Trump som præsident, men med et samtidigt, igangværende kupforsøg mod Trump som præsident, der er styret af briterne. Dette kan ikke vare ved; én af siderne vil vinde.

Vi er fremragende placeret for at kunne vinde, men det kræver en ekstraordinær forpligtelse fra det amerikanske folks side, som denne organisation må påtage sig ansvaret for, med en helt ny opfattelse af sin mission.

Foto: Helga Zepp-LaRouche, juli, 2017.

**Helga-Zepp LaRouche:
Hvis Trump, Putin og Xi**

arbejder sammen, kan verden bevæge sig væk fra afgrunden og hen imod et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 9. juli, 2017 – G20-mødet, der blev holdt i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, frembragte intet, der ligner den form for politiske initiativer, der kræves for at overvinde den dødbringende krise, som konfronterer menneskeheden, og den transatlantiske sektor i særdeleshed. Det adresserede ikke den globale finanskriser, med dens \$1,5 milliard store, bankerotte derivatspekulation. Det diskuterede ikke gennemførelsen af en politik for global Glass/Steagall, eller for et kreditsystem i Hamiltons tradition, der alene kan vende de vestlige, fysiske økonomiers dødbringende kollaps, som Lyndon LaRouche endegyldigt har vist i sine Fire Love. Mødet stillede heller ikke spørgsmålet om at erstatte geopolitik og krig med en ny fremgangsmåde inden for globale relationer. Så i denne betydning levede G20-topmødet slet ikke op til det, den burde have opnået.

Alligevel kom der et meget positivt resultat ud af topmødet – ja, faktisk et gennembrud for strategisk fremskridt – for det meste som et resultat af en række bilaterale møder, der skaber historie, på sidelinjerne af topmødet, især det produktive møde mellem den amerikanske præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin – på trods af alle bestræbelser fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske allieredes side på at forsøge at forhindre det i at ske.

Det er sædeles signifikant, at det russiske nyhedsbureau, TASS, valgte at udgive Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches vurdering mht. mødet mellem de to præsidenter, i en artikel med titlen, »Ekspertvurdering: Det lykkedes ikke

antirussisk kampagne i USA at blokere for et succesfuldt møde mellem Putin og Trump«, og som understregede Zepp-LaRouches vurdering, der lød, at de to præsidenter »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender«.

Enig i Zepp-LaRouches synspunkt, sagde ruslandsekspert og fremtrædende historiker, Stephen Cohen, til Fox Tv, at den overskrift, han ville give Trump-Putin-mødet, er: »En potentielt ny, historisk detente og et anti-koldkrigspartnerskab indledtes af Trump og Putin; imidlertid optrappes bestræbelser på at sabotere det«. Cohen sagde, Trump havde været »politisk modig«, og at »i dag blev vi muligvis vidne til, at præsident Trump voksede frem som en amerikansk statsmand«.

Under en diskussion med medarbejdere i dag mindede Helga Zepp-LaRouche om, at Trump og Kinas Xi Jinping havde holdt et meget succesfuldt møde på Mar-a-Lago tilbage i april måned; og at der umiddelbart forud for G20-topmødet havde været et strategisk møde mellem Xi Jinping og Putin i Moskva, som af begge sider blev karakteriseret som årets vigtigste, diplomatiske begivenhed og beskrev relationen mellem deres to lande som den bedste nogensinde. Nu har der, sagde Zepp-LaRouche, været et meget lovende, første møde mellem Trump og Putin. Så hvis disse tre præsidenter virkelig kan arbejde sammen, vil verden bevæge sig et gigantskridt fremad, og bort fra afgrunden og i stedet i retning af et nyt paradigme.

Der er selvfølgelig meget mere arbejde, der skal gøres. Det britiske Imperium må stadig overvindes. Man kan trygt stole på, at flokken på Wall Street og i City of London – samt deres bydrenge i det Demokratiske Partis Obama-lejr, og også de Republikanske neokonservative – vil gå bersærk over deres mislykkede forsøg på at standse Trump-Putin-topmødet, og vil optrappe deres kampagne for at vælte Trump-administrationen. Der er faren for fremprovokerede krige på utallige scener over hele planeten. Men sejr er i sigte.

Zepp-LaRouche opfordrede den internationale LaRouche-bevægelse til at optrappe kampagnen for at sætte disse spørgsmål på dagsordenen, som G20-topmødet officielt undlod: nemlig LaRouches Fire Love, og at USA og Europa officielt fuldt og helt tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. Få folk til at støtte op omkring os, som kilden til de afgørende ideer, der driver denne udvikling fremad.

Foto: Præsidenterne Trump og Xi på G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, 8. juli, 2017. (photo realdonaldtrump/instagram)

Bælte & Vej Fyrværkeri

Leder fra LaRouche PAC, 3. juli, 2017 – Koncerten i Carnegie Hall, New York, i slutningen af sidste uge og det efterfølgende symposium for at hædre Sylvia Olden Lees arbejde, samt den forestående konference, »Mad for Fred«, i slutningen af denne uge, udgør de to »bogstøtter«, der leverer det idémæssige lederskab og den programmatiskke direktion for det, der er i færd med at blive én af de mest dramatiske uger for internationalt diplomati i nyere historie.

For det første er der topmødet den 4. juli i Moskva mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, med forventede resultater, der har fået begge sider til at karakterisere mødet som »årets begivenhed«. De planlægger at konsolidere koordineringen af Kinas Bælte & Vej Initiativ med den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union; de vil åbne nye områder for videnskabeligt samarbejde, inklusive det Arktiske Område; og de har til hensigt at arbejde tæt sammen for at bekæmpe terrorisme, narkotikahandelen og andre trusler mod global sikkerhed.

Som Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, så tager Xi-Putin-

topmødet form af det afgørende spørgsmål i denne strategiske kombination af begivenheder. Derimod truer G20-mødet den 7. – 8. juli i Hamborg med at blive mere et gadekarneval end et seriøst topmøde: USA's finansminister Steven Mnuchin og Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble har gjort fælles sag i et forsøg på at bandlyse enhver diskussion af en seriøs finansreform, såsom Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, som alene ville kunne give G20-topmødet mening og gøre den transatlantiske sektor i stand til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet.

Men de såkaldte »sidelinjer« af G20-topmødet ser ud til at blive langt mere produktive end den formelle dagsorden, som Merkel-regeringen har sat for selve topmødet. Statsoverhovederne for Kina, Japan, Sydkorea og selvfølgelig USA har planlagt mange møder på sidelinjerne af topmødet. Ruslands Putin har planlagt ikke færre end 11 bilaterale møder på topmødets sidelinjer – og dette omfatter ikke hans forventede møde med den amerikanske præsident Donald Trump, det møde, der »er afgørende, og som alle har ventet på«, med Kreml-assistent Yuri Ushakovs ord.

Hvis USA, Rusland og Kina kan arbejde sammen, kommenterede Helga Zepp-LaRouche, så findes der en vej ud af den nuværende sammenbrudskrise. Dette vil kræve en desarmering af de multiple provokationer, som det bankerotte Britiske Imperium lægger i vejen for dem – fra Syrien til det Sydkinesiske Hav og til Koreahalvøen – og de må nødvendigvis adressere krisen med finanssammenbruddet, som er det Damoklessværd, der hænger over Vesten, og det må ske gennem de eneste programmatiske og idémæssige redskaber, der vil virke: nemlig dem, som Lyndon LaRouche har foreskrevet i sine »Fire Love«.

Foto: Et billede fra Hongkongs spektakulære fyrværkeriforestilling, i anledning af markeringen af 20-året for briternes overrækkelse af Hongkong til kinesisk myndighed, juni, 2017. (Telegraph/Youtube screen grab)

Publikation fra Credit Union har et stærkt krav om Glass-Steagall

26. juni, 2017 – En stærk støtte til genindførelse af Glass/Steagall-loven fra en ny, institutionel kilde forekom i *Credit Union Times* fra 21. juni, der siger, publikationen udsendes til omkring 11.000 kreditunioner. Artiklen, skrevet af Kathy Geary og Bernhard McLaughlin, begge præsidenter for kooperative kreditinstitutter (kreditunioner), kaldte USA's Senatshøring i Bankkomiteen for »den officielle begyndelse af debatten om en 21. århundredes version af Glass/Steagall-loven«, og støttede senator Elizabeth Warren i den dags konfrontation med finansminister Steven Mnuchin.

»Enhver ny form for Glass-Steagall, uanset, hvordan den skrues sammen for den aktuelle økonomiske situation, ville blive voldsomt modarbejdet af bankindustrien«, skriver Geary og McLaughlin. »Den Amerikanske Banksammenslutning (ABA) erklærede, 'Der er, inklusive blandt alle vore banktilsynsmyndigheder, bred enighed om, at Glass-Steagall ikke ville have forhindret krisen eller kollapset på ejendomsmarkedet' ... En ikke overraskende erklæring, i betragtning af kilden.

»Denne debat er vigtig for kreditunioner, fordi den vil afgøre, hvorvidt banker vil bevare evnen til at udføre både kommercielle bankaktiviteter og risikable investeringsbankaktiviteter under samme tag, eller ej. Desværre forspildte vores industri, i det umiddelbare kølvand af finanskrisen i 2008, chancen for effektivt at fastslå, at vi ikke startede branden, og at en ubegrænset bankindustri

havde størstedelen af skylden ...«

Deres konklusion er at kræve en mobilisering. »I takt med, at Glass/Steagall-debatten udspilles i de kommende måneder, er kravet til kreditunioner klart. Vi anmoder om, at kreditunioner, sammenslutninger af kreditunioner og vore to, nationale handelssammenslutninger slår sig sammen til én stemme i denne vigtige debat om en Glass/Steagall-version for det 21. Århundrede. At ignorere det kunne lægge vores industri, vore medlemmer og hele vores land åbent for en gentagelse af krisen i 2008.«

Samtidig med, at artiklen blev udgivet, fremviste American Bankers Associations (ABA) »topmedlemmer«, de 34 største, amerikanske banker, et fremskrevet tab på \$500 mia. i en »recessionstest«, der blev kørt af Federal Reserve (USA's centralbank) og FDIC (USA's Statens Indskudsgarantifond).

Tab på \$21 mia. blev fremskrevet for en enkelt bank, Capital One; tabene var koncentreret om selskabsgæld, kreditkortgæld og modparters betalingsstandsning (derivatmarkeder).

Foto: Viser uret ét minut i tolv til finanskollaps?

Italexit og Bælte & Vej drøftet på konference om EU's fremtid i Bruxelles

29. juni, 2017 – En internationale konference om »EU's Fremtid / En ny model for samarbejde mellem Europas suveræne nationer« fandt sted den 28. juni i Europaparlamentet i Bruxelles. Værten Marco Zanni, EU-parlamentsmedlem for Italien, samlede

internationale eksperter og politikere for at drøfte alternativer til den Europæiske Unions mislykkede system.

Paneldeltagerne var: Alberto Bagnai fra Pescara Universitet; Liz Bilney, direktør for organisationen Leave.EU; økonom i Lega Nord Claudio Borghi; leder for Kinas Program for Økonomisk Politik (Nottingham) og Universitetserhvervsskolen (Shanghai); samt Giandomenico Majone fra Europæisk Universitetsinstitut i Firenze, og de diskuterede det, Zanni i introduktionen beskrev som »forskellige udtryk for samarbejde mellem europæiske lande«. Fremlæggelserne sluttede med en intervention fra Matteo Salvini, leder af partiet Lega Nord. Før Salvinis indlæg, oplæste Harley Schlanger [tidligere leder af LaRouche PAC i Houston, USA, nu Tyskland] en støtteerklæring til konferencen, der blev sendt af tidligere kampagnerådgiver til Trump, Roger Stone.

Arrangementets hovedformål var, sagde Zanni, at

»åbne en debat og udfordre den retorik, ifølge hvilken EU skulle være den eneste ramme for samarbejde mellem europæiske lande. Vi tror ikke på TINA (There Is No Alternative)-retorikken, og vi vil vise det europæiske folk, at der findes bedre udtryk for samarbejde. Det er mislykkedes for EU at give fremgang, samarbejde og fred til Europas folk. Så tiden er inde til at tænke på alternativer.«

De mest interessante præsentationer blev givet af professor Bagnai og professor Geraci, med førstnævnte, der fremlagde en original model for at vurdere de økonomiske virkninger af at forlade euroen på den italienske nationaløkonomi, og med sidstnævntes fremlæggelse af politikken bag kinesisk økonomisk udvikling.

Bagnai afslørede de terrorist-scenarier, der fremføres af pro-euro-propaganda og selv akademi-medlemmer, af hvilke nogle gik så vidt som til at forudsige en 40 % 's kollaps af Italiens nationaløkonomi, hvis Italien forlader euroen – som under

Anden Verdenskrig!

Han fremlagde to scenarier: en »Basis-case«, i hvilken Italien forlader euroen og ikke ændrer sin økonomiske politik; og en case, hvor Italien forlader euroen og gennemfører kontracykliske politikker. Sådanne politikker ville imidlertid være minimale: blot en genetablering af kvoten for offentlig investering på samme niveau, som før krisen.

I »Basis-case« blev det demonstreret, at Italiens produktion umiddelbart vil falde, men vil rejse sig i løbet af nogle år. I det andet scenario begynder produktionen omgående at stige og når op på en vækst på 4 % på to til fire år. Bagnai demonstrerede, at der ikke ville komme nogen hyperinflation.

Euroen vil falde sammen, sagde Bagnai. Det er derfor

»kriminelt ikke at undersøge et fænomen, der med sikkerhed vil indtræffe. 'Europas fædre' har bygget et hotel uden nødudgange«. »To ting er sikkert omkring Europa«, sagde Bagnai: 1) Det vil slutte; og 2) De, der kører det, ved ikke, hvad de skal gøre. Dette er tragisk.

»Vi har en sådan inkompetent ledende klasse pga. medierne«, fortsatte Bagnai. »Medierne er demokratiets største fjender.«

Vi må blive euroen kvit for at genvinde

»friheden til at gennemføre økonomiske politikker, en frihed, der bliver os nægtet«, erklærede Bagnai lidenskabeligt.

Professor Geraci, der har boet i Kina i 10 år, fremlagde en billede, der *»ikke klart opfattes i Europa«*. Kinas kamp mod fattigdom er en fantastisk succes, sagde han. Indkomst per person er vokset 100 gange i de seneste fyrrer år. Kina interвенerede kraftigt med en dirigistisk politik, da det indså, at væksten i varefremstilling det år var nul, og introducerede sin 2025-plan i maj 2015. Produktionen steg omgående. Den kinesiske regering styrer udviklingen med intern

migration, med en årlig plan for migration, og bestemmer, hvor mange mennesker, og hvem, der har tilladelse til at flytte fra landdistrikterne ind til byerne.

Så fremragende et billede af Kinas udvikling, han end fremlagde, så advarede Geraci imidlertid om, at Kina, gennem Bælte & Vej Initiativ (BVI), ville blive i stand til at invadere vesten med eksklusive, højteknologiske produkter, som dets industri allerede er i færd med at udvikle.

Claudio Celani intervenserede i begyndelsen af Spørgsmål & Svar-sektionen og introducerede sig selv som næstformand i Movisol, som er den italienske gren af LaRouche-bevægelsen. Han adresserede Geracis præsentation og afviste ideen om, at Kina kunne være en trussel og insisterede, at BVI-politikken er et nyt paradigme og en mulighed for udvikling. BVI repræsenterer præcis de kontracykliske politikker, som professor Bagnai var fortaler for i sin fremlæggelse, sagde Celani og rapporterede, hvordan Kina i 2011 havde foreslået den italienske regering at hjælpe med at bygge infrastruktur, for at Sicilien kunne blive »Middelhavets Manhattan«, inklusive havne, lufthavne, forbindelse til det italienske hovedland gennem Messinabroen og højhastighedsjernbaner.

Professor Geraci responderede positivt og takkede Celani for interventionen, der gjorde det muligt for ham at fremhæve forskellen mellem handelspolitikker og investeringspolitikker. Vi må være årvågne mht. handelspolitikker og kunne forsvare vore produkter, sagde han. Med hensyn til de såkaldte *»Green Field Investeringer, så er de velkomne, fordi de skaber jobs, udvikler infrastruktur osv.«* Kina er det eneste land i verden, der kan mobilisere kapital, arbejdskraft, råmaterialer og knowhow på én gang, understregede Geraci. Alt imens Italien i mere end et århundrede har diskuteret at bygge den 2 km lange Messinabro, men ikke bygget den, *»så byggede man i Shanghai, hvor jeg bor, en 32 km lang bro over havet«*. Endnu et eksempel: Da der var et alvorligt jordskælv i Sichuan i 2008 med 100.000 dræbte, var jordskælvsområdet ude på landet, et

fire timer lang kørsel plus muldyr, »skabte de et projekt for to tunneller og byggede på tre måneder, hvad der svarer til Mont Blanc-tunnelen, to gange 10 km.«

Det er denne form for projekter, vi bør støtte, sagde Geraci og takkede atter Celani for spørgsmålet.

Under private diskussioner blev det klart, at andre talere havde mere tilbagestående anskuelser mht. Kina, og som grundlæggende set skyldes en forkert opfattelse af økonomi. Dette viser, at »populister« må uddannes. Mødet i Bruxelles var et vigtigt skridt i denne udvikling.

Video: 6 min. klip udlagt af Movisol:
<https://www.youtube.com/watch?v=Nzbd3EXuikQ>

Den tre timer lange konference på enten originalsproget eller med tolkens voiceover kan vælges her: <http://web.events.streamovations.be/index.php/event/stream/beyond-the-eu-a-new-model-of-cooperation-between-european-sovereign-nations>